

Říkáš život třísky z kmene
Oheň co pálí a co chladí
Jiskry a květy a vše co září
Výbuch oči hvězdy život maří
Jsi sám imperátor
Jsi sám u pramenů všech
Do lesů do řek
Do nocí sám bys šel

Říkáš do kmene co ranilo tě
Třísky z páteře a rány které zvoní
Blesky střepy stěžňů propadlých
Rytmus duní slaboch slzy roní
Marné slunce zmařil sníh

Vrby vrby říkáš jim
O klíčcích k duze o pocitech z žen
O chodbách a schodištích kudy kráčel den
A válečník dozníval jak mnich

Při západu u posuvných kolejišť
Je jáma 80 metrů hluboká
A tam plakají pražce prastaré
Vrby kytary do žen a smrky vládnou u fary

Vrby vrby říkáš jim
O smrti cos dal o lidech jak stín
Ty vrahu co zabils den
A krysy v rodech pokořil
Tys zabil poznal žil poznal žil

Zrána přichází duch zmaru a přikazuje
Aby svět na marách když vichr duje
Ve stínech hvězd slil se v temné sluje
Kde hnije po staletí velký prach